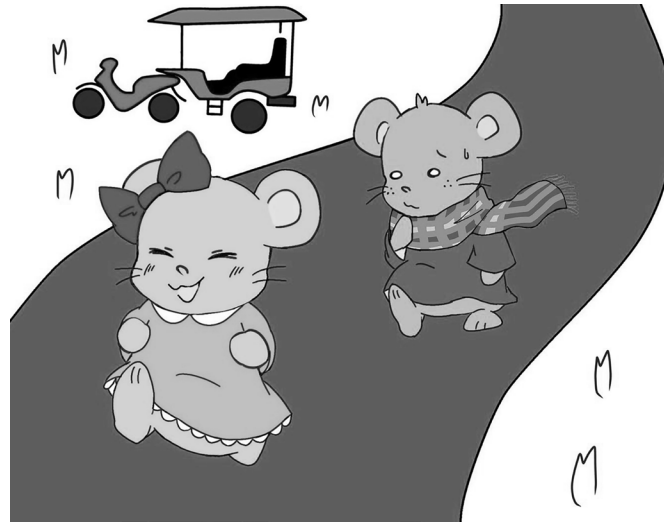

កាលពីព្រេងនាយ មានកណ្តុរពីរក្បាលជាសម្លាញ់នឹងគ្នា។
ថ្ងៃមួយកណ្តុរទីក្រុងបានមកលេងកណ្តុរស្រុកស្រែ។
កណ្តុរស្រុកស្រែពិតជាសប្បាយចិត្តខ្លាំងណាស់ ហើយបានរៀបចំម្ហូបអាហារសាមញ្ញបែប
ស្រុកស្រែ ដើម្បីទទួលកណ្តុរទីក្រុង។

«ហូបឱ្យឆ្អែតទៅសម្លាញ់ កុំខ្លាចចិត្តខ្ញុំអី»។ ម្ចាស់មានទឹកគ្រឿង ហាហុក (អាម៉ុក) បាយនិងផ្លែឈើជាដើម។ កណ្តុរទីក្រុងបានឃើញហើយក៏និយាយ
«អូ ព្រះអើយ! តើឯងចូលចិត្តហូបអាហារសាមញ្ញបែបហ្នឹង? ហេតុអ្វីបានជាឯង មិនសាកទៅទីក្រុងម្តងមើល? ព្រោះទីនោះមានអាហារឆ្ងាញ់ៗច្រើនណាស់»។

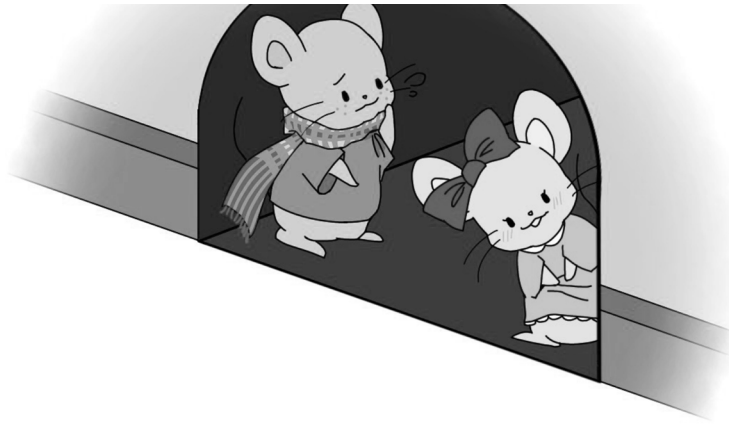
កណ្តុរស្រុកស្រែបានសម្រេចចិត្តទៅលេងទីក្រុងម្តង។
ទីក្រុងពិតជាធំខ្លាំងណាស់ ហើយមានរ៉ឺម៉កកង់បីពាសពេញហ្នឹងតែម្តង «ឆាប់ឡើងៗ
វាមានគ្រោះថ្នាក់ណាស់ កុំដើរយឺតពេក» កណ្តុរទីក្រុងនិយាយ។
កណ្តុរស្រុកស្រែក៏ដើរតាមផ្លូវទាំងអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចនិងស្រឡាំងកាំង។

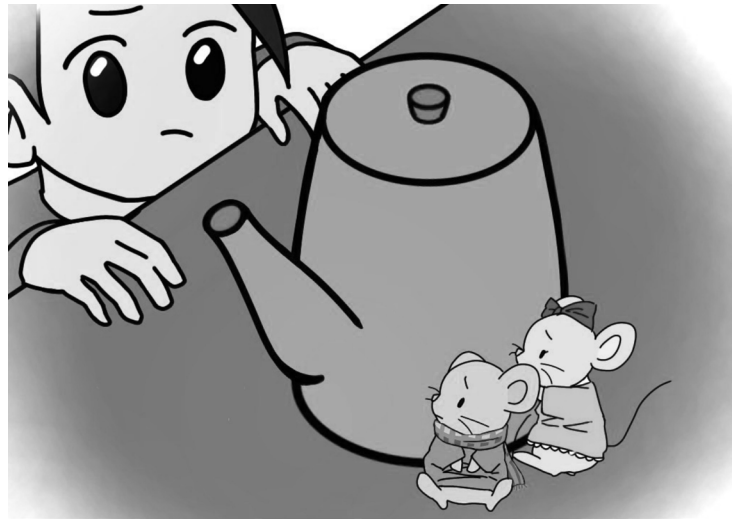
កណ្តុរទីក្រុងនិយាយ «ពួកយើងបានមកដល់ផ្ទះដែលខ្ញុំរស់នៅហើយ»។
កណ្តុរស្រុកស្រែបានចូលទៅក្នុងផ្ទះបាយក៏ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងតែម្តង។
នៅលើតុអាហារមានសុទ្ធតែម្ហូបអាហារប្លែកៗ ដែលវាមិនដែលបានឃើញពីមុនមកនោះទេ។
កណ្តុរស្រុកស្រែលាន់មាត់ «អូ! ពិតជាអស្ចារ្យខ្លាំងណាស់»។

កណ្ដុរទីក្រុងនិយាយ «ហូបឱ្យច្រើនៗទៅសម្លាញ់ កុំក្រែងចិត្តអីណា»។
កណ្ដុរទាំងពីរកំពុងហូបសុខៗ ស្រាប់តែឮសូរជើងនរណាម្នាក់បានដើរចូលមក។
កណ្ដុរទីក្រុងនិយាយ «ឮកយើងជួបអាសន្នហើយ តស៊ូ! ទៅរកកន្លែងលាក់ខ្លួន
សិន»។

«ពួកយើងត្រូវលាក់ខ្លួនឱ្យស្ងៀមស្ងាត់រហូតដល់មនុស្សចេញសិន ប្រសិនបើមិន
ដូច្នោះទេ ពួកយើងនឹងត្រូវគេដេញចាប់ហើយ»។
«មនុស្សចេញហើយ ពួកយើងហូបអាហារបន្ត!»។

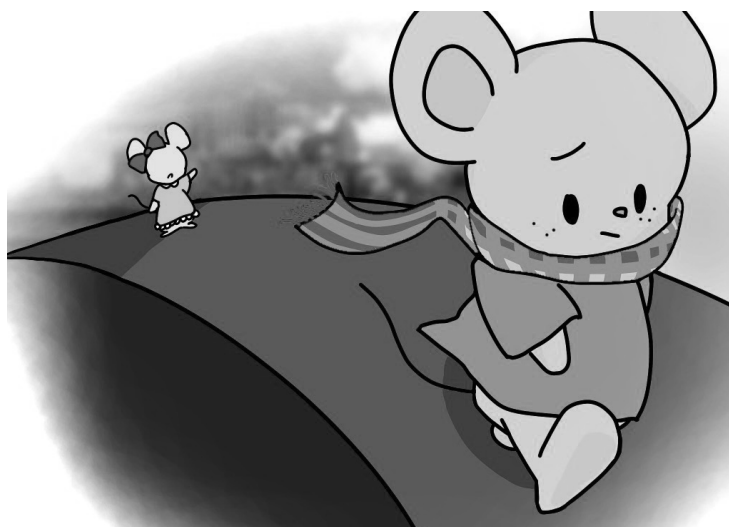
កណ្តុរទាំងពីរបានឡើងទៅលើតុបាយម្តងទៀត។
បន្ទាប់មក ពួកគេបានឮសូរជើងមនុស្សចូលមកទៀតហើយ។
«ពួកយើងជួបអាសន្នទៀតហើយ តស៊ូ! ទៅលាក់ខ្លួនម្តងទៀតសិន!»។
ពួកគេទាំងពីរពិតជាឃ្លានខ្លាំងណាស់ តើពួកគេត្រូវលាក់ខ្លួនបែបនេះប៉ុន្មានដងទៀត?
កណ្តុរស្រុកស្រែភ័យខ្លាចនិងមិនស្ងប់ចិត្តនោះទេ។

«តិឡូវនេះយើងអាចចេញបានហើយ ដូច្នេះឯងហូបបានតាមសប្បាយ
ចង់ហូបប៉ុណ្ណាក៏បានដែរ»។

«កុំបារម្ភណាអីណា ខ្ញុំនឹងហូបវាឱ្យច្រើនៗតែម្តង»។
ប៉ុន្តែភ្លាមៗនោះ កណ្តុរស្រុកស្រែអស់កម្លាំងជាខ្លាំង។

កណ្តុរទីក្រុងសួរ «ហេតុអ្វីបានជាសម្លាញ់ឆាប់ត្រលប់ទៅផ្ទះម៉ែ៖ តើអាហារមិនឆ្ងាញ់ ឬហូបមិនឆ្អែត ?»។

«ខ្ញុំចង់រស់នៅស្រុកស្រែវិញ ទោះបីជាពួកយើងមិនមានម្ហូបអាហារល្អពិសេសក៏ពិតមែន តែពួកយើងអាចហូបបានដោយមិនមានភាពភ័យខ្លាច»។ កណ្តុរស្រុកស្រែបានលាសម្លាញ់ របស់វា «លាហើយសម្លាញ់ខ្ញុំត្រលប់ទៅផ្ទះស្រុកស្រែវិញហើយ»។

ពួកគេទាំងពីររស់នៅមានក្តីសុខដូចគ្នា គ្រាន់តែតាមរបៀបផ្សេងគ្នាប៉ុណ្ណោះ។

កណ្ដុរទីក្រុង និង កណ្ដុរស្រុកស្រែ

កែសម្រួលដោយ TukTuk

រូបភាពដោយ និស្សិតនៃសកលវិទ្យាល័យ

Seinan Jo Gakuin ប្រទេសជប៉ុន

គំនូរជីវចល

ធនធានបង្រៀន

អង្គការរ៉ូម៉ែកកង់ប៊ី
សម្រាប់កុមារ R4C

